

Dragă Eminescu

Eugenia Calancea

Nu știu cum să mă vindec de tine,
Dar nu știu dacă pot să am același destin,
Te caut în stele, în natură și-n mine,
Te caut pe razele soarelui și a lunii care vin.
Încerc să dăruiesc dragoste și multă iubire,
S-adun pe cei dragi cât mai mulți la un loc,
Dar tu în vis îmi reproșezi în neștire,
Că lupta dintre iubire și destin nu-i un troc.
Vreau să călătoresc în timp spre brațele tale,
Să stau la pieptul tău minunat,
Iar visul să mă poartă-n aste două lumi reale,
Ca în sfârșit să fii și tu răzbunat.
Dar tu ești departe acum de trupul meu
Și nu voi găsi ca tine pe nimeni altul,
Că pentru mine ești acum un astru
Pregătesc acum pentru tine saltul.
Tu ai plecat de tânăr în răsărit,
Visând la nopțile de-amor și pasiune,
Cei ce te-au urmat în versuri te-au regăsit,
În amintiri și-n natura curată ca o pășune.